

[Justitsministeren]

kan jeg fuldt ud bekræfte. Til gengæld mener jeg også, at det resultat, der nu ligger på bordet, og som får den brede tilslutning fra partierne i Folketinget, er et godt udgangspunkt, og jeg vil da gerne bidrage til og stræbe mod, at vi kan nå frem til en vedtagelse, der gør det muligt, som det også er forudset, at lade lovforslaget træde i kraft fra den 1. januar i det kommende år.

Jeg vil også – det er lidt i forlængelse af fru Inge Dahl-Sørensens bemærkning, som jeg var enig i – sige, at det er klart, at dette forslag jo ikke i sig selv vil medvirke til, at antallet af tvangsauktioner ændres. Det er en lang række andre faktorer i samfundsudviklingen – de økonomiske konjunkturer – og mange andre forhold, der er bestemmende herfor. Men det, der jo netop er sigtet med dette lovforslag, er at sikre dels en hurtigere behandling, dels en større bistand i forbindelse med de tvangsauktionssager, der måtte være.

Fru Lissa Mathiasen efterlyste endnu større forenklinger, og det vil jeg da meget gerne bidrage til en opklaring af under det udvalgsarbejde, der nu skal i gang, men må minde om, at det resultat, der nu ligger her på Folketingets bord i form af et lovforslag, jo er et resultat af et ganske grundigt forudgående arbejde på et område, der er kompliceret, og som næppe trods forenklinger kan gøres helt så enkelt, som vi alle kunne ønske os.

Hr. Tom Behnke havde forskellige kritiske synspunkter og spurgte herunder, hvem dette forslag vil gavne, og jeg sporede i hr. Tom Behnkes indlæg en kritik i retning af, at det nærmest kun ville være advokater og ejendomsmæglere, som fik fordel af forslaget, hvorimod de tvangsauktionstruede boligejere ikke ville kunne hente den fornødne hjælp.

Det synspunkt er jeg ganske uenig i, og jeg vil gerne understrege, at der jo ikke med dette lovforslag er lagt op til en automatisk, fuldstændig bevidstløs beskikkelse af advokater eller sagkyndige i øvrigt i alle sager. Der skal i hvert enkelt tilfælde foretages en nøje vurdering, og den vurdering skal foretages af domstolene, af personer, som til daglig beskæftiger sig med disse sager, og som jo også har opnået en betydelig erfaring i at afgøre, om det vil være formålsløst at foretage en beskikkelse i den konkrete sag.

Der skal med andre ord kun ske en iværksættelse af disse foranstaltninger, såfremt hjælp er mulig, og det synes jeg er værd at understrege på baggrund af hr. Tom Behnkes bemærkninger. Jeg har også tillid til, at domstolene vil kunne administrere også dette område på en fornuftig måde, således at omkostningsbyrden i den enkelte sag ikke forøges til ingen verdens nytte.

Endvidere var hr. Tom Behnke inde på det forslag, som Fremskridtspartiet har været fremme med om frivillige tvangsauktioner, og som vi jo har haft lejlighed til at drøfte andre gange i Folketinget. I den forbindelse vil jeg gøre opmærksom på, som jeg har gjort det flere gange, når jeg har drøftet det med Fremskridtspartiets boligpolitiske ordfører, fru Kirsten Jacobsen, at det jo er et forslag, som gang på gang er blevet skudt i sæk ikke bare af regeringen, men også af en række sagkyndige udvalg, der har beskæftiget sig med denne sag.

Jeg har også tidligere udtalt mig imod forslaget om de såkaldte frivillige tvangsauktioner, senest da der forelå et beslutningsforslag, som jeg tror det var, fra Fremskridtspartiet.

Regeringens modstand mod forslaget bygger først og fremmest på, at gennemførelsen af et sådant forslag ville indebære, at det helt blev overladt til ejeren selv at afgøre, om og på hvilket tidspunkt ejendommen skal sælges, ligesom vilkårene for salget helt ville blive bestemt af ejeren og køberen.

Indførelsen af en sådan ordning ville betyde, at pantekreditorerne risikerede at miste deres pantesikkerhed uden reelt at have haft mulighed for at forsvare pantet. Samtidig indebærer det forslag, som Fremskridtspartiet har været fremme med en række gange, at der ikke længere ville være nogen offentlig uafhængig myndighed til at sikre, at salget går rigtigt til. Med andre ord ville det være et forslag, der betød en væsentlig forringelse af pantekreditorernes retsstilling. Det har som sagt en række sagkyndige og også regeringen fastslået, og også derfor har vi afvist forslaget.

Hr. Tom Behnke rejste også spørgsmålet om, hvad de administrative og økonomiske konsekvenser af den ændring, der sker ved retten i Roskilde, vil være. Det er der klargjort for i bemærkningerne til forslaget. Der er tale om en mindre opnormering, men derudover samlet meget begrænsede meromkostninger.